

ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ 2022

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΑΚΟΥΣΜΑΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 6

Παρασκευή 2 Ιουνίου ώρα 19.30

Έργα συνθετών από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο 3

Χάρης Ξανθουδάκης	<i>Η Αλληγορία των Ωρών</i>	12:39
Αντρέας Μνιέστρης	<i>ΥΓ [44] MA</i>	5:00
Κωνσταντίνος Καραθανάσης	<i>Ωδή Στη Κουζίνα</i>	9:00
Μηνάς Εμμανουήλ	<i>Σκιά</i>	9:00
Θεόδωρος Λώτης	<i>Arioso Dolente/Beethoven op.110</i>	7:00
Απόστολος Λουφόπουλος	<i>Ρωγμές του Χρόνου</i>	12:00

Charis Xanthoudakis	<i>L' Allegorie Des Heures</i>	12:39
Andreas Mniestris	<i>ΥΓ [44] MA</i>	5:00
Konstantinos Karathanasis	<i>Ode To The Kitchen</i>	9:00
Minas Emmanouil	<i>Shadow</i>	9:00
Theodoros Lotis	<i>Arioso Dolente/Beethoven op.110</i>	7:00
Apostolos Loufopoulos	<i>Cracks of Time</i>	12:00

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η Αλληγορία των Ωρών

Ο τίτλος του έργου αναφέρεται στις Ώρες - τις θρησκευτικές και μάλιστα μοναστηριακές ακολουθίες. Ο όρος 'αλληγορία' παραπέμπει αφ' ενός στην ειδική κατηγορία μεταφορικών παραστάσεων που χρησιμοποιεί η ζωγραφική της εποχής μπαρόκ, αφ' ετέρου στην ετυμολογική κυριολεξία: τις ώρες, δηλώνω το χρόνο με διαφορετικούς τρόπους. Εν προκειμένω, με ηχητικά σύμβολα που ενσωματώνονται στο βασικό ηχητικό υλικό, χωρίς να διακρίνονται (π.χ. η φωνή ενός κόκκορα), ή με άμεσες ηχητικές αναφορές πλαστής αυθεντικότητας (τα χτυπήματα ενός ρολογιού, κατασκευασμένα απο τον κρότο μιας γραφομηχανής και μιας λάμπας γραφείου). Η πρώτη ηχητική ύλη περιλαμβάνει εκτός απο τους ηχογραφημένους κρότους και θορύβους, ήχους ειδικά υπολογισμένους με την βοήθεια του ψηφιακού συστήματος 'Πολυαγωγή'.

Ο **Χάρης Ξανθουδάκης** γεννήθηκε στον Πειραιά το 1950. Σπούδασε σύνθεση και ηλεκτρονική μουσική στην Αθήνα και στο Παρίσι με τον Γ.Α. Παπαϊωάννου, τον Μ. Αδάμη και τον Ι. Ξενάκη. Πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, μεταπτυχιακός απόφοιτος και διδάκτωρ μουσικής του πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris-1), ασχολήθηκε με τη σύνθεση, τη μουσικολογική έρευνα και τη διδασκαλία. Διετέλεσε, μεταξύ άλλων, μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής και της Ένωσης Ελλήνων

Μουσουργών, καθώς και πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Συνθετών Ηλεκτρονικής Μουσικής (CIME / UNESCO). Υπήρξε καθηγητής του Ιονίου Πανεπιστημίου. Διετέλεσε αντιπρύτανης του Ιονίου Πανεπιστημίου, Κοσμήτορας της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών καθώς και μέλος του Δ.Σ. της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ανώτατων Μουσικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (AEC). Είναι Ομότιμος Καθηγητής του Ιονίου Πανεπιστημίου, Γραμματέας του Δ.Σ. του Ωδείου Αθηνών και Διευθυντής του ΚΕΤΩΑ (Κέντρο Ερευνών και Τεκμηρίωσης του Ωδείου Αθηνών).

Έργα του έχουν παιχτεί σε πολυάριθμες συναυλίες και φεστιβάλ σ' ολόκληρο τον κόσμο, από τις Η.Π.Α. και την Κούβα ως το Βιετνάμ και την Ιαπωνία.

The title of the work refers to the Hours - the religious monastic messes. The term 'allegory' refers, on the one hand, to the special category of metaphorical representations used in Baroque painting, and, on the other hand, to the etymological literacy in greek of: 'άλλως αγορεύω' (declaim in a different way) the hours, I declare the time in different ways. In this case, with sonic symbols embedded within the basic sound material, without being distinguishable (eg. the voice of a rooster), or with direct sound references of fake authenticity (the beats of a clock, made by the click of a typewriter and a desk lamp). The raw material includes, in addition to the recorded clicks and noises, sounds specially calculated with the help of the UPIC (Unité Polyagogique du CeMaMu).

Haris Xanthoudakis was born in Piraeus in 1950. He studied composition and electronic music in Athens and Paris with GA. Papaioannou, M. Adamis and I. Xenakis. A graduate of the Faculty of Philosophy of the University of Athens, a postgraduate graduate and doctor of music from the Sorbonne University (Paris-1), he was involved in composition, musicological research and teaching. He was, among others, a member of the Board. of the Hellenic Association of Contemporary Music and the Union of Greek Composers, as well as president of the Association of Greek Composers of Electronic Music (CIME / UNESCO). He was a professor at the Ionian University. He was Vice Rector of the Ionian University, Dean of the School of Music and Audiovisual Arts as well as a member of the Board. of the European Union of Higher Music Educational Institutions (AEC). He is Emeritus Professor of the Ionian University, Secretary of the Board. of the Athens Conservatory and Director of KETOA (Research and Documentation Center of the Athens Conservatory). His works have been performed at numerous concerts and festivals around the world, from the USA. and Cuba as far as Vietnam and Japan.

ΥΓ [44] ΜΑ

Το έργο ΥΓ[44] ΜΑ είναι μια σύντομη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής που δημιουργήθηκε για λογαριασμό του Μουσείου Σολωμού και Επιφανών Ζακυνθίων της Ζακύνθου τον Ιούλιο 2021.

Το έργο είναι ένας αυτοσχεδιασμός, ένα είδος ελεύθερου συνειρμού, που αναπτύσσεται μέσα σε ένα δυναμικό πεδίο που στο κέντρο του περιέχει τη Ζάκυνθο. Έτσι ο πρώτος συνειρμός δίνει και τον τίτλο στο έργο αυτό και σχετίζεται με τους δύο επιφανέστερους Ζακυνθίους, και "εθνικούς" ποιητές, και το πώς τους συνδέει ο Μανόλης Αναγνωστάκης στο "ΥΓ" του. Άλλοι συνειρμοί που συνεισφέρουν στην δομή και την εξέλιξη του έργου αυτού δημιουργούνται από κάποιο επιπλέον πληροφοριακό υλικό όπως, η φράση: "Ο Ανδρέας Κάλβος [...] σύγχρονος του Σολωμού, γεννήθηκε το 1792 στη Ζάκυνθο [...]" καθώς και δύο άρθρα του κ. Γιάννη Δεμέτη: *Τα "σένια" του καμπαναρίου του Ιερού ναού του Αγίου Διονυσίου και Τα Ζακυνθινά πανηγύρια και οι "Φωτιές"*.

Η ηχητική θεματική του έργου βασίζεται σε δύο ηχώσημα (χαρακτηριστικοί ήχοι που συνδέονται στενά με ένα τόπο ή/και χρονική στιγμή) της Ζακύνθου, δηλαδή τους καμπανισμούς του ναού του Αγίου Διονυσίου και τις "φωτιές", τα πυροτεχνήματα. Ηχητικό υλικό από επιτόπιες ηχογραφήσεις που αντλήθηκε από το διαδίκτυο καθώς και από ανασύνθεση των καμπανισμών στο στούντιο, με την προσθήκη και άλλων σχετικών ηχογραφήματων, αποτελούν τον ηχητικό κορμό του έργου αυτού. Το υλικό τούτο συμπληρώνεται με επεξεργασμένα ηχητικά δείγματα που προέρχονται από ηχογραφήσεις φωνής, συγκεκριμένα του Σωκράτη και της Ισμήνης Ζησίου που "διαβάζουν" τους τρεις πρώτους στίχους της Τέταρτης Ωδής (Εις Σάμον) του Α. Κάλβου: "Όσοι το χάλκεον χέρι/βαρύ του φόβου αισθάνονται/ζυγόν δουλείας, ας έχωσι/θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία"

όπως και το 44ο μονόστιχο από τη συλλογή ΥΓ του Μανόλη Αναγνωστάκη: *Ο Κάλβος και ο Σολωμός έζησαν είκοσι χρόνια στην ίδια πόλη (*) χωρίς ποτέ να συναντηθούν (*) την Κερκυρα*

Το πρώτο από τα ηχητικά υλικά αυτά εμφανίζεται σε δύο κομβικά σημεία του έργου - εντελώς όμως ασθενικό, σαν να προέρχεται από μια υπερκόσμια εκπομπή έχοντας υποστεί αναρίθμητες παραμορφώσεις, μεταφέροντας ένα μήνυμα, που εξακολουθεί, ωστόσο, να είναι επίκαιρο όσο ποτέ - ενώ το δεύτερο ακούγεται εδώ κι εκεί, αλλά περισσότερο σαν ηχητικό εφέ.

Ο **Ανδρέας Μνιέστρης** γεννήθηκε στον Πειραιά και σήμερα ζει και εργάζεται στην Κέρκυρα. Είναι Καθηγητής Σύνθεσης Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι Διευθυντής του Εργαστηρίου Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Έρευνας και Εφαρμογών (ΕΡΗΜΕΕ) και του Διατμηματικού Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου. Είναι ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Οικολογίας.

The work ΥΓ [44] MA is a short composition of electroacoustic music created on behalf of the Museum of Solomos and Prominent Zakynthos of Zakynthos in July 2021.

The work is an improvisation, a kind of free association, developed in a dynamic field that contains Zakynthos in its center. Thus, the first association gives the title to this work and is related to the two most prominent Zakynthians and essential poets for modern hellenic language and the way Manolis Anagnostakis connects them in his work ΥΓ (post scriptum). Other associations that contribute to the structure and evolution of this work are created by some additional informational material such as the phrase: "Andreas Kalvos [...] contemporary of Solomos, was born in 1792 in Zakynthos [...]" as well as two articles by Mr. Giannis Demetis: *The "senia" of the bell tower of the church of Agios Dionysio* " and *"The Zakynthian festivals and the φωτιές (firecrackers)"*.

The sound theme of the work is based on two sound marks (characteristic sounds that are closely related to a place and / or time) of Zakynthos, i.e. the bells of the church of Agios Dionysios and the fireworks. Audio material from on-site recordings extracted from youtube vids as well as from the reconstruction in the studio of the bells' tonal sequence, and additionally including other relevant recordings, constitute the audio body of this work. This material is supplemented with processed audio samples from voice recordings, namely of Socrates and Ismene Zisiou who "read" the first three verses of the Fourth Ode (to Samos) by A. Kalvos (*"Those who feel on them heavy the cold hand of fear // let them be under the yoke of slavery // virtue and bravery freedom necessitates "*) as well as the 44th verse from Manoli Anagnostaki's collection "PS"; the former appears at two key points of the work - but completely weak and more or less incomprehensible, as if it came from a out-of-this-world broadcast having undergone countless distortions, conveying a message, which, however, is still more quintessential than ever. The latter appears here and there, but more like a sound effect.

Andreas Mniestris. I live and work in Corfu as Professor of Electroacoustic Music Composition at the Department of Music Studies of the Ionian University, Director of the Laboratory of Electroacoustic Music Research and Applications (ΕΡΗΜΕΕ) and of the Interdepartmental Program of Postgraduate Studies Arts and Technologies of Sound. I am a founding member of the Hellenic Association of Electroacoustic Music Composers and the Hellenic Society of Acoustic Ecology.

Ωδή Στη Κουζίνα

Η Ωδή στην Κουζίνα είναι εμπνευσμένη από την συλλογή με Ωδές του Pablo Neruda. Ο ποιητής έγραψε 225 ωδές για κοινά, καθημερινά αντικείμενα, όπως το ψωμί, την αγκινάρα, τις κάλτσες του κ.α., για να εξυμνήσει τη ζωή και τις μυριάδες εκφάνσεις της. Για τη σύνθεση του κομματιού, εκατοντάδες ήχοι αντικειμένων κουζίνας ηχογραφήθηκαν και κατηγοριοποιήθηκαν ανάλογα με τα πρωτογενή υλικά τους και τα αρχέτυπα περιβάλλοντάς τους, όπως περιγράφονται στην Σπεκτρομορφολογία του Denis Smalley. Στη συνέχεια, νέοι ήχοι δημιουργήθηκαν από την ελαφριά ή έντονη επεξεργασία κυρίως με κλασικές τεχνικές μαγνητοταινίας. Η τυχαία ανάγνωση πολυπληθών ομάδων ήχων σε διαφορετικά tempi παρήγαγε περίπλοκα ηχοχρωματικά σμήνη με διαφορετικές πυκνότητες. Τέλος, τα χιλιάδες ηχητικά αντικείμενα που προέκυψαν από τις παραπάνω διεργασίες ενορχηστρώθηκαν με τέτοιο τρόπο ώστε να προκύψει ένα καλειδοσκοπικό αμάγαμα με έντονη ενέργεια.

Η Ωδή στην Κουζίνα κέρδισε το πρώτο βραβείο στο διεθνή διαγωνισμό SIME 2016 (Lille, Γαλία) και εύφημο μνεία στο Música Viva 2016 (Λισαβόνα, Πορτογαλία).

Ως συνθέτης, ο **Κωνσταντίνος Καραθανάσης** εμπνέεται από την ποίηση, κινηματογράφο, αφηρημένη ζωγραφική, Ελληνική μυθολογία, μυστικισμό και ψυχολογία. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διεθνή φεστιβάλ, διακριθεί σε διαγωνισμούς όπως αυτοί της Bourges, Musica Nova, SEAMUS/ASCAP, SIME και Música Viva, ενώ κυκλοφορούν από τις εκδόσεις SEAMUS, ICMA, Musica Nova, Innova, Ιονίου Πανεπιστημίου και ΕΣΣΗΜ. Είναι διδάκτωρ σύνθεσης του Πολιτειακού Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης στο Buffalo και απόφοιτος του Ιονίου Πανεπιστημίου. Το 2020 ήταν υπότροφος του ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος για το πρόγραμμα Ελλήνων Διασποράς. Είναι καθηγητής σύνθεσης και μουσικής τεχνολογίας στο Πανεπιστήμιο της Οκλαχόμα, διευθύνοντας το στούντιο ηλεκτροακουστικής μουσικής. Περισσότερες πληροφορίες: <http://karathanasis.org>.

Ode to Kitchen is an homage to Neruda's collection of Odes. The poet wrote 225 Odes on common everyday objects, such as bread, artichokes, his socks, etc., to celebrate life as expressed through myriads of sounds, colors, smells, and emotions. Hundreds of sounds of kitchen objects were classified according to their gestural archetypes and substances, and later processed mainly through the classic tape manipulation techniques. Complex textures were created by reading fast and randomly the contents of folders with similar sounds. The resulting thousands of sound objects were orchestrated with the intention to create a highly energetic and kaleidoscopic amalgam.

Ode to Kitchen received the 1st place in SIME 2016 and a honorary mention in Música Viva in the same year.

Konstantinos Karathanasis as an electroacoustic composer draws inspiration from modern poetry, artistic cinema, abstract painting, mysticism, Greek mythology, and the writings of Carl Jung and Joseph Campbell. His compositions have been performed at numerous festivals and received awards in international competitions, including Musica Nova, SIME, SEAMUS/ASCAP, Música Viva and Bourges. Recordings of his music are released by SEAMUS, ICMA, Musica Nova, Innova, Equilibrium and HELMCA. Konstantinos holds a Ph.D. in Music Composition from the University at Buffalo. A Stavros Niarchos Foundation Fellow for Spring 2020, he is Professor of Composition & Music Technology at the University of Oklahoma. More info at: <http://karathanasis.org>

Σκιά (στέρεο - 2022)

Το κενό σώμα, η απουσία της ψυχής και μια σκιάδης παρουσία που κινεί τα νήματα και προσπαθεί να διαγράψει τις μνήμες και την προσωπικότητα του ατόμου. Το συγκεκριμένο έργο αποτελεί μέρος της παράστασης σωματικού θεάτρου "[Απουσία Το Σώμα](#)" και έχει γραφτεί για συγκεκριμένη χορογραφία. Η παράσταση είναι παραγωγή της ομάδας σωματικού θεάτρου "Πλεύσις" και παρουσιάστηκε φέτος στο θέατρο ΡΟΕΣ, στην Αθήνα (2 Απριλίου έως και 29 Μαΐου). Κεντρικά θέματα της παράστασης είναι η μοναξιά, η απουσία της σωματικής επαφής και η δυστοπία που βιώνει η ανθρώπινη ύπαρξη σήμερα.

Μηνάς Εμμανουήλ.

Σπούδασε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, ακολουθώντας τον κλάδο της σύνθεσης Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και της Μουσικής Τεχνολογίας. Το 2002, ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη σύνθεση Ηλεκτροακουστικής Μουσικής, σε μεταπτυχιακό επίπεδο, στο CITY UNIVERSITY του Λονδίνου, όπου απέκτησε το πτυχίο με διάκριση. Βασικό κομμάτι του καλλιτεχνικού του έργου αποτελεί η μουσική παραγωγή, η σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής και ο ηχητικός σχεδιασμός για τις Παραστατικές Τέχνες. Από το 2004 γράφει συστηματικά μουσική για θέατρο, ενώ έχει συμμετοχές σε ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους. Στο θέατρο ειδικότερα, ξεχωρίζουν οι συνεργασίες του με σημαντικούς ηθοποιούς και ομάδες χορού, αλλά και με σημαντικούς φορείς όπως η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση (2014-15), το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου (2017) και το Κέντρο Πολιτισμού του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (2020). Σήμερα είναι επικύριος καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου εστιάζει στη Μουσική Παραγωγή, την Ηλεκτρονική Μουσική για το θέατρο και στα συστήματα τρισδιάστατης ηχητικής προβολής (3D

Audio)

The empty body, the absence of the soul and a shadowy presence that moves the threads and tries to erase the memories and the personality of a person. This piece is part of the physical theater performance "[Absence The Body](#)" and it is based on a specific choreography. The theatre play is a production of the physical theater group "Plefsis" and was presented at ROES theater, this year, in Athens (April 2nd to May 29th). Loneliness, the absence of physical contact and the dystopia that human existence experiences today are some of the main issues dealt in the play.

Minas Emmanouil studied at the Department of Music Studies of the Ionian University, focusing on the field of composition of Electroacoustic Music and Music Technology. In 2002, he completed his studies in Electroacoustic Music composition, at postgraduate level, at CITY UNIVERSITY in London, where he obtained the degree with distinction.

A key part of his artistic work is in music production, composition of electronic music and sound design for the Performing Arts. Since 2004 he has been systematically composing music for physical theater, while he has participated in documentaries and short films. He has collaborated with important actors and d

Arioso Dolente/Beethoven op.110

To Arioso Dolente χρησιμοποιεί επεξεργασμένους ήχους, αποκλειστικά από ηχογραφήσεις της σονάτας για πιάνο op. 110 του Beethoven, και ειδικότερα του τρίτου μέρους Adagio ma non troppo. Το Arioso Dolente που περιέχει τα κύρια μελωδικά θέματα, είναι το επίκεντρο του τρίτου μέρους της σονάτας.

Αν και σε αρκετά μεγάλο βαθμό διατήρησα την αρμονική δομή και τα μελωδικά προφίλ του Beethoven, το ηλεκτροακουστικό έργο είναι περισσότερο ένα σχόλιο στη σονάτα για πιάνο παρά μία αναλυτική προσέγγιση στη μουσική του Beethoven. Την εποχή της σύνθεσης της σονάτας, ο Beethoven μόλις είχε αναρρώσει από μία μακρά περίοδο ασθένειας. Η χαρά και η μελαγχολία συνυπάρχουν στο τρίτο μέρος της op. 110 σαν ένας συνεχώς αλληλοσυμπληρούμενος δυισμός. Αυτόν το δυισμό προσπάθησα να φωτίσω χρησιμοποιώντας ηχητικά φάσματα με μεγάλη φωτεινότητα και διαύγεια που συνυπάρχουν με αδιαφανείς και πυκνές υφές. Το κυρίως μελωδικό θέμα του αυθεντικού Arioso Dolente εμφανίζεται στο μέσο του έργου (περίπου 3'30"), απόμακρο και χρονικά μεγενθυμένο.

Το Arioso Dolente (πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό JTTP Αγγλίας-Καναδά) είναι ανάθεση του οργανισμού Amici della Musica di Gagliari για το φεστιβάλ "Beethoven 2002". Θερμές ευχαριστίες στη Μαρία Μεταξάκη για την υπομονή της στη διάρκεια των ηχογραφήσεων.

Ο **Θεόδωρος Λώτης** σπούδασε κιθάρα, φλάουτο, ηλεκτροακουστική σύνθεση, και εικαστικές τέχνες στην Ελλάδα, Βέλγιο και Αγγλία. Συναυλίες και συμμετοχές σε φεστιβάλ στην Ευρώπη, Ασία, Αυστραλία και βόρεια και νότια Αμερική. Έλαβε πρώτα, δεύτερα βραβεία και διακρίσεις στους διαγωνισμούς σύνθεσης Time Play/Jeu de Temps/UK Section 2003 (Αγγλία-Καναδάς), Métamorphoses 2000, 2002 και 2016 (Βέλγιο), Luigi Russolo 2000 και 2002 (Ιταλία), CIMESP 2001 (Βραζιλία), Sculpted Sound Composers Competition 2000-2001 (Αγγλία), Bourges 2000 (Γαλλία). Το 2002 απέσπασε το πρώτο βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Εκτέλεσης Ηλεκτροακουστικής Μουσικής, στις Βρυξέλλες από τον οργανισμό Musiques & Recherches. Έχει δεχθεί αναθέσεις για σύνθεση έργων από τους οργανισμούς Musiques et Recherches (Βέλγιο 2014, 2012, 2000 και 1997), Sculpted Sound Composers Competition και The Trustees of the Estorick Foundation (Αγγλία 2000), Amici della Musica di Gagliari (Ιταλία 2000, 2017), Φεστιβάλ Visiones Sonoras (Μεξικό 2007), την κλαρινετίστα Esther Lamneck (Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης ως προσκεκλημένος συνθέτης το 2012), το ερευνητικό πρόγραμμα Embodied Gestures (PEEK AR-399-FWF Austria, 2020), τις ομάδες χορού Ionian Act και One Small Step και το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου. Αφού συνέθεσε έργα για οργανικά σύνολα και κυρίως για το χορό και το θέατρο, οι πρόσφατες ερευνητικές του δραστηριότητες είναι λίγο μπερδεμένες.

Στον δεσμευμένο χρόνο του συνθέτει ηλεκτροακουστική μουσική, έργα για όργανα και υπολογιστή, μουσική για χορό και εγκαταστάσεις, ενώ στον αδέσμευτο ακούω τα ηχοτοπία του κόσμου. Αυτοσχεδιάζει με φίλους, συναδέλφους και φοιτητές με σκοπό να ανακαλύψει τα κρυφά μηνύματα των ήχων.

Το 2003 ολοκλήρωσε τις διδακτορικές του σπουδές με καθηγητή τον Denis Smalley στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου με υποτροφίες από τη Βρετανική Ακαδημία (Arts and Humanities Research Board) και το Ίδρυμα Α. Ωνάση. Δίδαξε σύνθεση και ανάλυση ηλεκτροακουστικής μουσικής στο Goldsmiths College-Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, στο ΤΕΙ Κρήτης, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και σε Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής ως προσκεκλημένος καθηγητής. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστήμιου και ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας. Η μουσική μου κυκλοφορεί από την καναδική εταιρία Empreintes Digitales (www.electrocd.com) και τα διηγήματά μου από τις εκδόσεις 24 Γράμματα. Περισσότερες πληροφορίες ή και όχι στο www.theodoroslotis.com

-----

Arioso Dolente uses processed sounds, exclusively from piano sonata recordings op. 110 of Beethoven, and in particular of the third part Adagio ma non troppo. The Arioso Dolente, which contains the main melodic themes, is the focus of the third part of the sonata.

Although I have largely retained Beethoven's harmonious structure and melodic profiles, the audiovisual work is more of a commentary on the piano sonata than an analytical approach to Beethoven's music. By the time the sonata was composed, Beethoven had just recovered from a long illness. Joy and melancholy coexist in the third part of the op. 110 as a constantly complementary dualism. I tried to illuminate this dualism by using sound spectra with great brightness and clarity that coexist with opaque and dense textures. The main melodic theme of the original Arioso Dolente appears in the middle of the work (approximately 3'30"), distant and time-magnified.

Arioso Dolente (first prize in the England-Canada JTTP competition) is commissioned by Amici della Musica di Cagliari for the "Beethoven 2002" festival. Warm thanks to Maria Metaxaki for her patience during the recordings.

Theodoros Lotis studied guitar, flute, electroacoustic composition, and visual arts in Greece, Belgium and England. Concerts and festivals in Europe, Asia, Australia and North and South America. Received first, second prizes and distinctions in the Time Play / Jeu de Temps / UK Section 2003 composition competitions (England-Canada), Métamorphoses 2000, 2002 and 2016 (Belgium), Luigi Russolo 2000 and 2002 (Italy), CIMESP 2001 (Brazil), Sculpted Sound Composers Competition 2000-2001 (England), Bourges 2000 (France). In 2002 he won the first prize at the International Competition for the Performance of Electroacoustic Music in Brussels by Musiques & Recherches. Has been commissioned to compose works by Musiques et Recherches (Belgium 2014, 2012, 2000 and 1997), Sculpted Sound Composers Competition and The Trustees of the Estorick Foundation (England 2000), Amici della Musica di Cagliari (Italy 2000, 2017), Visiones Sonoras Festival (Mexico 2007), clarinetist Esther Lamneck (University of New York as guest composer in 2012), Embodied Gestures research project (PEEK AR-399-FWF Austria, 2020), Ionian Act and One Small Step dance groups and the Hellenic Theater of Belgium.

Having composed works for organ ensembles and mainly for dance and theater, his recent research activities are a bit confusing.

In his busy time he composes electroacoustic music, works for instruments and computer, music for dance and installations, while in his free time I listen to the soundscapes of the world. He improvises with friends, colleagues and students in order to discover the hidden messages of the sounds.

In 2003 he completed his doctoral studies with Professor Denis Smalley at the City University of London with scholarships from the British Academy (Arts and Humanities Research Board) and the A. Onassis Foundation. He has taught composition and analysis of electroacoustic music at Goldsmiths College-University of London, TEI of Crete, Aristotle University and Universities in Europe and America as a visiting professor. He is an Associate Professor at the Department of Music Studies of the Ionian University and a founding member of the Hellenic Association of Electroacoustic Music Composers and the Hellenic Society of Acoustic Ecology. My music is released by the Canadian company Empreintes Digitales (www.electrocd.com) and my short stories are published by 24 Letters. More information or not: www.theodoroslotis.com

Οι Ρωγμές του Χρόνου, 2020

Τα ερείπια ενός παλιού σπιτιού: σκόνη, φθαρμένη μπογιά, σπασμένο γυαλί, θραύσματα... Αντί να κρύβουν το παρελθόν, τα στοιχεία της ύλης αποκαλύπτουν το φώς και τη ζωή, πέρα από το προφανές 'εδώ και τώρα'. Τα ερείπια είναι σαν τις *ρωγμές του χρόνου*, που μας επιτρέπουν να δούμε, να ακούσουμε, να νιώσουμε τη ζωή στο χώρο. Το έργο είναι εμπνευσμένο από μια επίσκεψη σε ένα ερειπωμένο κτίριο στην Κέρκυρα. Η διάδραση με τα ηχηρά του αντικείμενα ανέδειξε τη ζωή που κρύβεται πίσω από αυτά στον ίδιο χώρο αλλά σε διαφορετικών χρόνων. Αυτή η αίσθηση μετάβασης "πίσω", "πέρα" στο χρόνο, το παράλληλο ηχητικό σύμπαν που αποδίδεται με τη μουσική, συμβολίζει την ενέργεια του χώρου: μια πραγματικότητα που δεν είναι ορατή αλλά βιώνεται και μας ταξιδεύει.

Το έργο διακρίθηκε ως φιναλίστ στο διεθνή διαγωνισμό ηλεκτροακουστικής μουσικής MUSICA NOVA 2020

Ο Απόστολος Λουφόπουλος, συνθέτης, sound designer, Αναπληρωτής Καθηγητής του τμήματος Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, σπούδασε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Το έργο του επικεντρώνεται κυρίως στον ήχο και τη φύση, αλλά και τη σύγκλιση διαφορετικών τεχνών και υφών. Γράφει μουσική για θέατρο, εγκαταστάσεις, αλλά και αμιγώς ηλεκτροακουστική μουσική.

Οι δημιουργίες του έχουν παρουσιαστεί σε γνωστες διοργανώσεις παγκοσμίως τα τελευταία 20 χρόνια και έχουν αποσπάσει διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως Ars Electronica, Bourges, Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova, SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis. Δισκογράφηση από INA-GRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records και προσωπικές εκδόσεις, παρτιτούρες από S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London).

Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας.

The ruins of an old house: dust, worn paint, broken glass, fragments ... Instead of hiding the past, the elements of matter reveal light and life, beyond the obvious 'here and now'. Ruins are like the cracks of time, which allow us to see, to hear, to feel life in space. The project is inspired by a visit to a dilapidated building in Corfu. The interaction with his resounding objects highlighted the life hidden behind them in the same space but at a different time. This sense of going "back", 'beyond' in time, the parallel sound universe rendered with music, symbolizes the energy of space: a reality that is not visible but is experienced and travels us.

The work was distinguished as a finalist in the international electroacoustic music competition MUSICA NOVA 2020

Apostolos Loufopoulos, composer, sound designer, Associate Professor, Department of Sound and Vision, Ionian University, studied at Ionian University and City University in London. His work focuses mainly on sound and nature, but also the convergence of different arts and styles. Writes music for theater, installations, but also purely electroacoustic music.

His creations have been presented in world-renowned events for the last 20 years and have won awards in international competitions such as Ars Electronica, Bourges, Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova, SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis. Record from INA-GRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records and personal releases, scores by S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London).

He is a founding member of ESSIM and the Society of Acoustic Ecology.